

DISCOVERING
EUROPEAN
NEIGHBOURS IN
THE 3RD
AGE

Упознајмо европске суседе у трећем добу!

Драгана Абрамовић

Интервју са мр драматургије Драганом Абрамовић обављен је у Београду, у њеној породичној кући. Баш тада је њен супруг Ненад чувао унуке, тако да смо могли да се издвојимо у радну собу и разговарамо на миру. Радна соба је препуна књига, на сва четири зида се налазе полице, а на два су постављене целом дужином. Међу књигама се налазе и стрипови и музичке плоче. Она је села поред старог компјутера, а ја на софу, преко пута грамафона.

Драгана ове године пуни седамдесет година, мајка је двоје деце и има троје унучади. Живи са супругом и пет животиња, три пса и две мачке. Два пса су у дворишту, док трећи, Зрнце, живи са њима у кући због својих позних година.

Када смо почели интервју, Драгана је причала врло концизно, без непотребних детаља, што сам и очекивао сходно томе да је писац и да није особа која воли да губи време. Прво је причала о свом презимену, како је она особа која нема презиме. Њен отац је оставио док је била још беба. То се десило када је имала око годину дана, а Абрамовић је презиме њеног покојног супруга, кога не држи у лепом сећању. Додала је и да је њено крштено име Ружица, јер је крштена у цркви свете Ружице.

Рођена је у Београду 1950. године. Њени родитељи су је добили са 19 година. На брзину су се венчали, и како она каже, „увалили је баки и деки на чување“. После је отац отишао у Канаду, а мајка се након неколико година преселила у Загреб како би певала у ХНК опери. Бака и дека су били њена породица. И они су били прилично млади. Када се родила имали су 39 и 42 године. Дека је подржавао у свим њеним замислима, у уписивању гимназије, и касније ФДУ, док је бака у том погледу била скептична и старомоднија.

Живела је у Хумској улици, близу стадиона ЈНА. Ишла је у основну школу „Војвода Мишић“, а потом у Четврту београдску гимназију. Након тога је уписала Академију за позориште, филм, радио и телевизију, где се примало само пет кандидата. Била је међу

најбољим студентима и имала је висок просек, тако да је телевизија Београд стипендирала током студија. Када је завршила студије, добила је стални посао на истој телевизији и радила је тамо пуних четрдесет година, све до пензије.

Сећала се да је била прилично „дивље“ дете. Волела је да брани слабије и доста се тукла, иако је била ситно дете. И даље држи исти став. Није затварала очи пред неправдом и увек се борила за слабије. Чак је и на телевизији Београд била „звиздач“, те су мислили да има добру „залеђину“, а како каже, није имала никог осим себе.

Кратко време је радила у САД, на ABC News у Њујорку, али није хтела да остане тамо. Имала је и понуде из других земаља, али одлучила је да остане у Југославији. Она је била земља која јој је у потпуности одговарала.

Са покојним супругом има двоје деце, Филипа и Ању, који живе у Београду. Филип има једно дете, а Ања двоје. Супруг је умро у 37. години живота од срчаног удара. Много су путовали, како по Србији, тако и ван ње, али са нису имали добар однос.

Њена омиљена локација за путовање је Италије, како због своје традиције, тако и због људи за које каже да су концизнији и отворенији од наших.

Драгана је поносна жена која је револтирана понашањем старих у друштву. Говори како немају довољно самопоштовања и како их није брига за будућност њихове деце. Одлучна је у томе да треба да се промене одређене социо-политичке структуре и начин размишљања старих да би свима било боље. Она нема здравствених проблема, бави се јогом и свакодневно се шета са својим псима.

Са својим љубимцима има посебне односе, из угла испитаника сам могао да закључим да их неизмерно воли и да обожава да проводи време са њима. Са посебном радошћу се присећала и мачора Памука, о коме је написала око шездесет прича за новине.

Драганине културне навике су се промениле у претходних неколико година. Револтирана је изгледом града и реконструкцијама које се врше, тако да је због тога напустила културну сцену. Пре тога је редовно посећивала фестивале, концерте и остале догађаје. Омиљена музика јој је класична музика, а воли и да слуша друге жанрове. Користи све медије, интернет, радио и телевизију.

Тек на крају смо се додирнули теме о њеном супругу Ненаду, колеге са телевизије који је млађи од ње. Није хтела да буде са њим због разлике у годинама, али онда се једног дана само појавио са коферима и рекао „Ја сам дошао“. И од тада су заједно, већ 25 година.

Водили смо веома опуштен разговор. Када смо се дотицали тешких тема углавном смо их прихватили са доста хумора. Иако су поједине животне околности биле изузетно тешке, она им није допуштала да је спутавају, већ је настављала и борила се. Много пута је поменула да је одрасла без љубави, али није допустила да њена деца и њени унучићи пате због тога, већ је исправљала грешке својих родитеља. Присније односе је имала са деком и ујком.

Никада није доживела непријатност због својих година, а младима поручује да се што више образују, да што више читају, да што више људи упознају, да мисле својом главом и да буду отворени према природи и према свету.